

til at følge. Jeg skal, inden jeg gaar over til nogle Bemærkninger om Fremtiden, kun sige, at jeg vilde have ønsket, at denne Samling kunde være sluttet, uden at der var til Stede i Befolkningen den Følelse af Utryghed overfor den Regering, der sidder, med Hensyn til det hele Forhold, der faktisk breder sig.

De Bemærkninger om Fremtiden, jeg kunde ønske at gøre, skal jeg først knytte til en Udtalelse af det ærede Medlem, der er Ordfører for de Konservative, det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Han sagde, at vel var det af Interesse at vide, hvorledes det indeværende Finansaar stillede sig, men vigtigere var det at erfare, hvorledes det kommende Finansaar vilde stille sig. Ligesom han er jeg kommet til det Resultat, at den Finanslov, som er givet, naar Regeringens Skattelove i disse Dage gennemføres af dens Flertal, vil stille sig saaledes, at der paa Papiret er et Overskud paa 45 Mill. Kr. Nu — Papir-Overskud har vi jo haft tidligere. Finansloven for 1921—22 vedtoges med et Papir-Overskud paa 145 Mill. Kr., og Finansloven for 1922—23 vedtoges — naar man tog Hensyn til den Række Skattelove, der gennemførtes efter Finanslovens Vedtagelse — med et Papir-Overskud paa 45 Mill. Kr. Altsaa de to foregaaende Finanslove havde et Overskud paa Papiret paa henholdsvis 145 Mill. Kr. og 45 Mill. Kr. Det sidste Tal er nøjagtigt det samme som det, der melder sig i Aar. Men de 190 Mill. Kr.'s Overskud paa de to sidste Finansaar forvandlede paa Statsregnskaberne til et Underskud paa 323 Mill. Kr., hvis Ministerens Opførelse af, at 65 Mill. Kr. i Aar vil blive Underskuddet, er rigtig. Nu vil jeg, idet jeg siger dette, opfordre til ikke at gaa ud fra, at fordi Ministeren altid har bebudet Overskud, og det har forvandelt sig til stort Underskud, vil det altid gaa saaledes. Der er meget, som tyder paa, at alle de Besværligheder, Ministeriet har haft for at bringe Orden i sin egen Uorden, alt, hvad Ministeriet har haft at kæmpe imod af finansiel Uorden, som det grundlagde ved sin Tiltræden, maaske nu stunder mod sin Ende under Forudsætning af, at Forholdene forbliver, som de i Øjeblikket er; derfor er det heller ikke utænkeligt, at det Papir-Overskud, som der for Øjeblikket er paa 45 Mill. Kr. for Finansaaret 1923—24, og som jo kun regnes at skulle give Balance, naar Tillægsbevillingsloven kommer, til sidst vil møde med den Balance.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard tvivlede noget om, hvorvidt Indtægterne kunde holde. Saa vidt jeg förstod, udtalte han

sig ikke om, hvorvidt Udgifterne vilde kunne holde. Der er paa dette Omraade for os en stor Usikkerhed, idet Ministeriet med Hensyn til Overflytning af Udgifter fra Finansloven til Tillægsbevillingsloven er inde paa en ny og for os i Virkeligheden ret uoverskuelig og uigennemtrængelig Praksis, saaledes at vi ikke kan se, hvorvidt det, der, hvis en ældre Praksis var fulgt, havde været det sandsynlige Resultat, ogsaa vil blive det nu. Men een Ting sagde det ærede Medlem Hr. Korsgaard, og deri havde han jo Ret, at om dette vil kunne holde, med andre Ord, om Balance endelig igen vil kunne opnaas efter tre Aars Underskuds-Styre, beror paa den økonomiske Vind. Et nyt Sammenbrud af Marken, saaledes som der er Mulighed for for Øjeblikket — ingen kan vide, om det lykkes den tyske Rigsbank at imødegaa Sammenbrudet — vil forrykke alle Forhold, som for Øjeblikket er til Stede med Hensyn til dansk Industris Stilling til tysk Import. Et fuldkomment Sammenbrud af Marken vil maaske fuldkommen bortvejre det Kriseværn, man forleden vedtog her i Rigsdagen, og som bl. a. har den store Fejl, at det kun holder, saafremt Forholdet er uændret, men som, idet Forholdene ændres, maaske aldeles ingen Betydning kan faa overfor Forholdene mod Syd. Men lige saa betydningsfuld som Markens eventuelle Sammenbrud vil være for vort hele økonomiske Liv, for Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden, for Spørgsmaalet om Erhvervsforholdene og derigennem for Spørgsmaal af mægtig finansiel Betydning baade paa Indtægts- og Udgiftssiden, Indtægternes Indkommen og Udgifterne til Arbejdsløshedens Imødegaaelse, lige saa vigtigt er Spørgsmaalet om vore Penges Stilling i Forhold til andre Landes Penge, og ingen kan andet end med den største Bekymring se paa den ugunstige Vending, som i indeværende Finansaars sidste Halvdel er foregaaet med Hensyn til vore Penges Stilling. Den 1. August 1922 — det var omtrent det Tidspunkt, hvor vore Penge stod bedst — var Dollarkursen 4,66, i Dag er den noteret til 5,30½, Sterling stod den 1. August 1922 i 20,66, i Dag er den noteret til 24,64, svensk Krone stod den Gang i 121,90, i Dag er den noteret til 141,90. Paa alle disse Omraader er der foregaaet en mægtig Tilbagegang; medens svensk Krone og Sterling har naaet Pariteten eller har arbejdet sig op derimod, er vi blevet uhjælpelig tilbage. Ogsaa norsk Krone, der var langt tilbage for vor den 1. August 1922, har arbejdet sig op i Ligestilling med vor, for den er der Fremskridt, den er i det nævnte Tidsrum steget fra 78,50 til 95,10.